

delmi őrlés adóalapja a malom által szállított áru értéke, vagyis az őrlötető fél részére kiszolgáltatót őrleménynek az értéke.

Ez a rendelet 6. §-a (2) bekezdésének megfelelően részletezve úgy értelmezendő, hogy ha a malom az idegen kereskedelmi őrlést természetben kapott vám ellenében végzi, úgy az adó alapjául az őrlésre oda beszállított gabona hivatalos értékét kell tekinteni. Ezen érték pedig annyi, mint az őrlésre behozott gabonából még az őrlés megkezdése előtt kivett vámkeresménnyel csökkentett gabonamennyiségnek az értéke. Így alakul tehát ki az idegen kereskedelmi őrlésnek, mint áruszállításnak forgalmi adóköteles értéke.

Azonban a malomnak ettől különálló adóköteles bevételét képezi az őrlési munka végzéséért kapott díjazása, avagy készpénzbeni keresménye, mint a végzett munkateljesítés ellenértéke.

Ha pedig a malom az idegen kereskedelmi őrlésre behozott gabonából a vámkeresményt előzetesen nem veszi ki, hanem azt is a gabona többi részével együttesen felőrli és kiszolgáltatja az őrlötetőnek és az őrlési munka végzéséért a vámkeresmény helyett készpénzbeni díjazást kap, — amiként jelen esetben történt, — úgy nemcsak az őrlésre behozott gabona teljes értéke, mint áruszállítás és a készpénzben kapott őrlési díjazás, mint a végzett munkateljesítés értéke, hanem az őrlésre behozott vámgabonából természetbeni vámkeresményként ki nem vett gabonamennyiség is külön forgalmi adókötelezettséget képez, mert ezzel tulajdonképen többmennyiségű és értékű őrleményt, árut szolgáltatott át az őrlötetőnek, mint amennyinek az értéke mint áruszállítási érték után a vámkeresménynek előzetes természetbeni szedése esetén adózni kellett volna; már pedig ezen őrlemény mennyiségbeni és értékbeni különbözet adózatlanul nem maradhat.

Mindezek szerint tehát a sérelmezett adó jogosan és helyesen róvatott ki, miért is a rendelkező rész értelmében kellett határozni.

Gátak erősítésére ültetett fűzfaiból időnként kitermelt rőzse eladásából eredő bevétel nem esik általános forgalmi adó alá. (Közigazgatási Bíróság 11.255/1931. P. szám.) A nem vitás tényállás szerint panaszos az általa emelt gátak erősítésére fűzfákat ültet a gátak mellett és a fűzfákból időszakonként kitermelt rőzsét rendszeresen eladja. Ez az eljárás azonban nem minősíthető panaszosnak az őstermeléstől különböző, önálló és bevétel elérésére irányuló kereseti tevékenységének, sem pedig erdőgazdaságnak, mert: az árkok yagy töltések mellett faületés és az így termelt fának eladása lényegileg csak a mezőgazdaságnak mellékága és az is kétségtelen, hogy panaszos a fákat nem az azok rőzséjének értékesítése végett ülteti.

Panaszos tehát a kérdéses tevékenység tekintetében az 1921. évi XXXIX. t.-c. 29. §-a értelmében nem alanya az általános forgalmi adónak és maga a tevékenység az idézett törvénycikk 30. §-a értelmében nem tárgya a nevezett adónak.

Minélfogva a rendelkező rész értelmében kellett határozni.